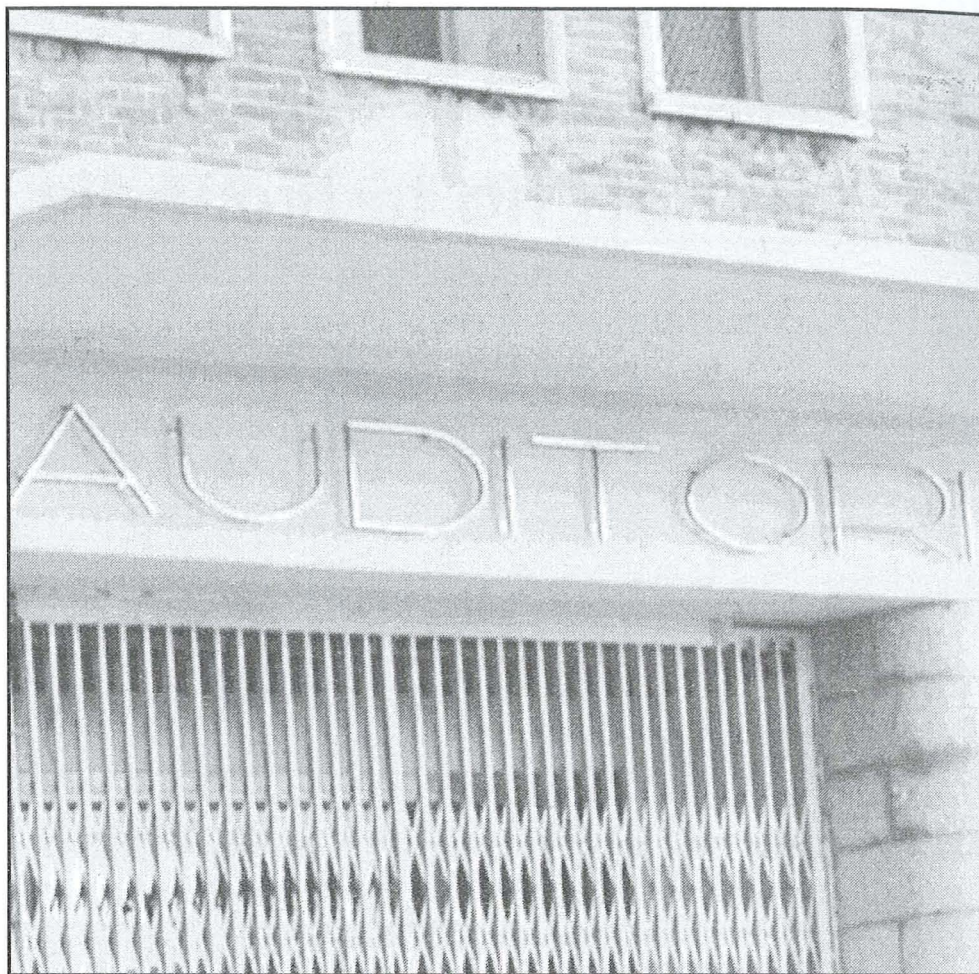

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 11 d'abril de 2003 • Núm. 380 • Any IX • 0.75 Euros

Control a les mesures de seguretat

AUDITORI LOCAL DE PÚBLICA CONCURRÈNCIA

Segons un informe municipal, l'Auditori no té llicència municipal ni permís d'activitat

El darrer Ple de la legislatura aprova amb 12 anys de retard el Catàleg de llocs de treball

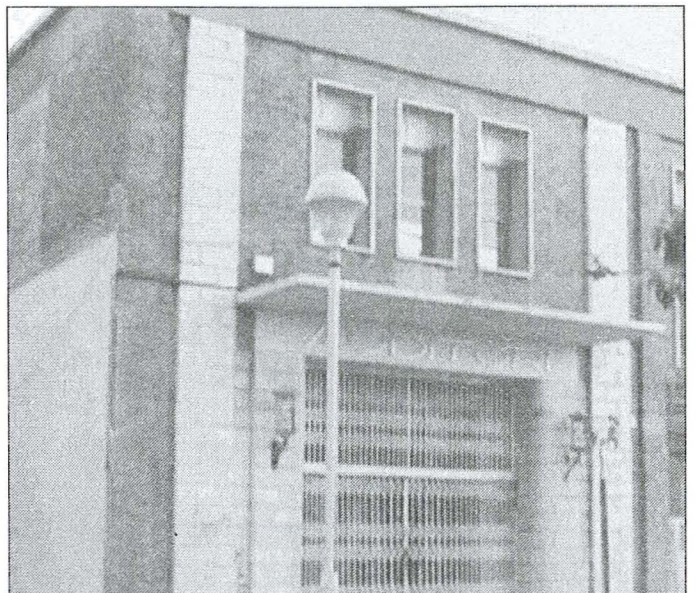
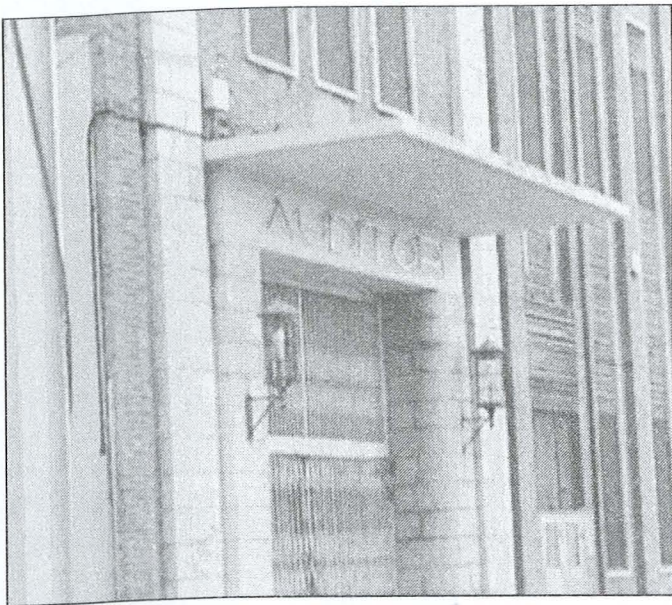
Homenatge a Carmen del Peral i Carlos Ferrer (Periodistes)

Obrin unes instal·lacions per al voluntariat

L'auditori no té llicència d'activitat

El Bloc considera que la manca de pasadizos lateral suposaria un perill per al públic en cas d'emergència

TEXT: redacció

FOTOS: Iluísagarcia

El Bloc Nacionalista Valencià considera dubtosa la seguretat que ofereix l'edifici de l'auditori municipal de Benicarló. El regidor portaveu d'aquesta força al consistori, Francesc Xavier Rodríguez dubta que l'estructura interna d'aquest edifici siga segura en cas d'emergència.

Rodríguez es refereix al fet que actualment l'auditori no poseeix cap passadís lateral, ja que es van eliminar a favor de l'afegiment de més butaques. D'aquesta manera, actualment el públic que assistís a algun espectacle només podria eixir pel passadís central, una situació complicada tenint en compte que en cas d'emergència aquesta alternativa es podria quedar curta per evacuar la totalitat dels assistents.

El perill que veu en aquesta distribució el Bloc, no és compartit pel consistori, així en un informe, sol·licitat i reclamat diverses vegades (segons el BLOC han tardar més d'un any en facilitar-lo), s'informa que la normativa contra incendis no diu res al voltant del nombre de butaques que seria una de les normatives que l'establiment hauria de respectar. En canvi si es veu especificada aquesta dada en el Reglament de Policia d'Espectacles públics que assegura que el nombre de seients de cada fila no podrà ser major de divuit referint-se aquest aspecte a locals a l'aire lliure però sense fer cap referència als espais coberts; i esmenta que aquesta és la única referència a la que acollir-se, per la qual cosa **"en el disseny de l'auditori es va evitar crear una distància major a l'equivalent a nou butaques entre l'última ubicada junt**

al mur, fins el passadís central". Es per això que l'informe de l'arquitecte sosté que l'ampliació del nombre de butaques en cinquanta quatre continua complint amb aquest criteri. En aquest sentit, el consistori ha aprofitat el buit legal pel que fa a aquest aspecte. Una situació que lamenta Rodríguez, qui es pregunta **"per on sortiria la gent en cas d'incendi?"**. D'altra banda, el regidor del Bloc, recorda que Benicarló va produir-se un cas similar, el del Regio, on **"al principi només hi havia un passadís central i es va obligar a afegir-ne als laterals"**.

Per un altre costat, el número i disposició de sortides del recinte manté l'informe que **"sobrepasa suficientment l'exigible per al aforament actual de l'auditori"**. En aquest sentit s'indica que aquestes hauran de dimensionar-se, segons la NBE-CPI, en funció de l'aforament, segons la relació

P/200," el que equivaldria a 2,02 metres de sortida lliure", per la qual cosa, el document assenyalava que en haver-se disposat, a més de les de la sortida principal, una sortida al carrer **"suficient"**, una altra al fons del local i una sortida al recinte colindant, que permet assolir **"un espai segur"**, i sosté que el nombre de sortides i el seu tamany es considera suficient.

Per tot això, en opinió del tècnic municipal, **"l'ampliació del aforament de l'auditori municipal en 54 butaques i la seua disposició complex la normativa de seguretat exigible a aquest tipus de locals"**. Malgrat aquestes conclusions i justificacions, Rodríguez assegura que l'informe no esclareix en cap moment si l'eliminació dels pasadissos lateral pot ocasionar problemes futurs.

SENSE LLICÈNCIA

Benicarló surt en massa al carrer per acompanyar al Crist de la Mar

El Bisbe, Xavier Salinas, oficiarà diumenge de rams una missa quan el Crist de la Mar retorne a la seua parròquia de la mar

TEXT: noemíoms

FOTO: llúisagarcia

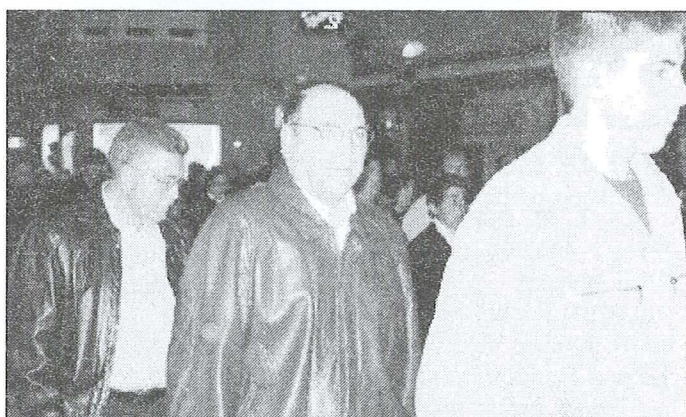
Benicarló va tenir dijous de la setmana passada una cita amb la tradició i la devoció religiosa. La ciutat va tornar a manifestar el fervor cap al Crist de la Mar.

Un any més el silenci es va convertir en el compàs que només s'interrompia per alguna oració

Grans, petits, homes i dones van demostrar que la processó i el corresponent trasllat de la imatge des de la parròquia de Sant Pere Apòstol a la de Sant Ber-

tomeu sobre una barca arrossegat pels mariners és un costum no només arrelada en la ciutat sinó cada dia més viva i multitudinària.

Un any més, el silenci es va convertir en el compàs de l'esdeveniment que només s'interrompia per a la pronunciació d'alguna oració. L'acte va acabar amb la celebració d'una missa en l'Església Sant Bertomeu, lloc on reposarà la imatge fins el proper diumenge de rams, quan el Crist tornarà a la seua parròquia i el bisbe de la diòcesi, Xavier Salinas oficiarà la missa corresponent.

Homenatge a Carlos i Carmen

TEXT: noemíoms

FOTOS: joancarlesadell

Carlos Ferrer i Carmen del Peral van rebre dissabte passat un sentit homenatge en complir-se el primer aniversari de la seua mort en un accident de trànsit. L'acte va ser aprofitat per presentar un llibre, escrit pel propi pare de Carlos que te per títol "El dia a dia de Carlos" i per visionar un vídeo amb lgunes anècdotes i records d'ells.

Pilar Gregorio, directora de COPE Castelló va ser l'encarregada de conduir els parlaments posteriors al sopar que va tindre lloc després de la celebració de una missa a l'església de Santa Maria del Mar.

Entre los numerosos assistents, hi havia no només les famílies de Carlos i Carmen sino també una àmplia representació de la premsa de la comarca, l'alcalde de Benicarló Jaime Mundo i regidors de la corporació benicarlanda.

Benicarló ja compta amb un Pla Estratègic

TEXT: noemí oms

FOTO: lluisa garcia

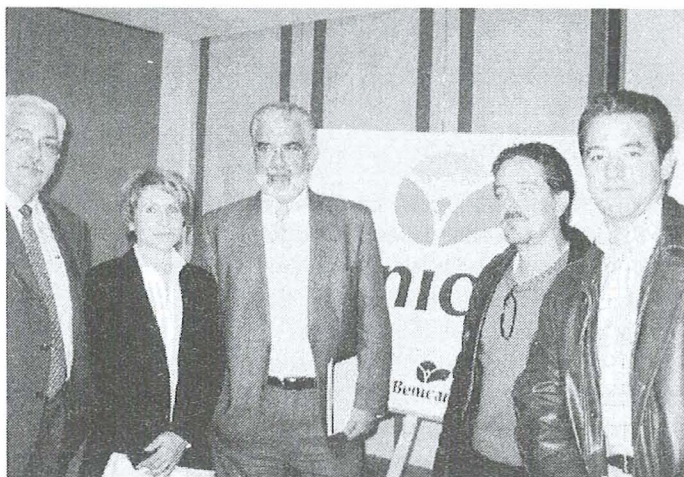
Benicarló va presentar dilluns el Pla Estratègic de Turisme "Benicarló, endavant". Un pla que va tenir els seus primers orígens al 2001 després de la celebració del Saló del Turisme de Barcelona i que s'ha traduït en la realització de 400 enquestes, l'elaboració de 20 fitxes on apareixen detallats els recursos i la realització de 50 entrevistes a empresaris locals com una de les bases per a establir dites estratègies.

El document recull com principals conclusions el sol i la platja com un dels principals atractius de la ciutat al costat de la bona gastronomia, l'oferta cultural i patrimonial, així com el vessant comercial que cada vegada va tenint més pes. No obstant, un dels reptes que es planteja el Pla Estratègic és el de poder convertir Benicarló en un producte turístic durant tot l'any convertint el binomi oci i qualitat de vida en l'atractiu diferencial.

En aquest sentit, el cap de servei de l'Agència Valenciana de Turisme, Javier Solsona, va assegurar que una de les màximes prioritats és posicionar el producte en el mercat, tant a nivell nacional amb públics com el basc,

aragonès català i madrileny al cap; com a nivell internacional amb el turisme francès com punt màxim de referència. Per altre costat, es va esmentar la diversificació i millora del producte, la promoció i preservació dels recursos, així com la coordinació i col·laboració del sector públic i el privat com els principals condicionants a l'hora d'aconseguir desestacionalitzar el turisme.

Pel que concerneix a actuacions concretes, el pla contempla l'execució de vuitanta mesures que es desenvoluparien entre el 2003 i el 2008, vint de les quals es portaran a terme abans que acabe el 2004. Bàsicament, aquestes actuacions se centren en la planificació d'una àmplia i interessant agenda d'activitats, en l'elaboració d'una paqueteria turística, en la millora de la qualitat de les platges i en la redefinició de la marca turística. En aquest sentit, es va presentar la nova imatge de l'anagrama que promocionarà la ciutat, una imatge que recorda a una carxofa i que utilitza tres colors, el blau el verd i el groc. El nou logotip, desenvolupat per la companyia valenciana Doble Via Creativa Comunicación, pretén transmetre la sensació de Benicarló com "ciutat oberta al mar,

amb molta llum i mediterrània" segons explicava la regidora de turisme, Maria Teresa Traver. Per l'altre costat, el sotssecretari de l'agència Valenciana de turisme, Roc Gregori va recordar que "Benicarló, endavant" és un "pla realista" que garanteix totes les condicions per a fer de Benicarló un "municipi renovat, dinàmic i

actiu que s'adapte a les reivindicacions dels seus visitants". Gregori també va avançar que espera que Benicarló pugua accedir al pla d'excel·lència turística en un any aproximadament ja que és "la conseqüència lògica del pla estratègic".

**Benicarló,
entre tots**

José Luís Guzmán
Candidat a l'Alcaldia de Benicarló

Per un Benicarló amb qualitat
de vida, emprenedor, humà,
obert i sostenible

Eleccions municipals 2003

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 379.

TEXT: el lector

He de confessar-li, senyora Garcia, que en acabar de llegir La Veu d'aquesta setmana, se m'ha quedat el cos amb un insuportable regust amarg del qual encara no he pogut desempallegar-me. No crega que ha estat pels inacabables i fastigosos PAI, que m'avorreixen extraordinàriament (serà perquè no tinc cap terreny pel terme?), ni per les contínues rodes de premsa del senyor regidor de cultura i rodes de premsa, ni per l'argumentat descontent d'una votant del Bloc, ni per la mala nit que ha passat el nostre pelegrí, ni per la derrota del Benicarló, no.

Totes aquestes coses em semblen bajanades al costat de dues notícies que apareixien la setmana passada i que no vull deixar de comentar.

La primera fa referència a la xiqueta de tres anys que es va perdre la matinada de divendres a dissabte. Vull fer esment, abans de tot, de la preocupant manca de responsabilitat d'uns pares a qui els pot fugir de casa amb tota naturalitat una criatura d'aquesta edat i que vagarege pels carrers del poble a les tres de la matinada. Però si gran és la culpa del pares de la xiqueta, què podem dir dels qui neguen l'aixopluc a un

ésser tan indefens? Fins on hem arribat? En què ens hem convertit? La contundència de l'argument per a negar-li l'acolliment em provoca calfreds.

Segons la notícia, el personal del centre geriàtric es va negar perquè "la seua pèrdua no era motiu suficient". No tinc notícia de cap explicació per part de cap polític i/o persona responsable dels fets. Suposo que, com sempre, els que han de donar la cara s'han amagat sota el còmode paraigües de la majoria absoluta, garantia d'immunitat i seguretat, que provoca un enduriment de la zona facial així com un considerable creixement de la part posterior del cos en la seua zona alta, que els fa suportar qualsevol mena de càrrega sense dificultats. Tot i no desitjar-li mal a ningú, ja m'agradaria a mi que els malvats protagonistes de la notícia, desconexors del significat de la paraula solidaritat, es trobaren en la mateixa situació de la xiqueta.

La segona fa referència a la presentació de les dames de les penyes. Espero fervorosament que algú es moleste amb allò que el cos em demana que diga. No puc entendre, no entenc de cap de les maneres per moltes voltes que li haja pegat, que en el transcurs d'un acte on se

suposa que està representada la joventut d'un poble com el nostre, no es faça menció ni una sola vegada, ni una, a un fet tan greu i tan alarmant com la guerra d'Iraq.

Vull pensar que la joventut que va celebrar tan humorístic, graciós i divertit acte precisament per ser jove només pensa a divertir-se, no és cap pecat divertir-se i fins i tot es pot pensar que deu ser una activitat consubstancial a l'edat. Fins i tot estic convençut que molts dels joves que van participar en l'acte de les penyes s'han manifestat obertament a favor o'en contra de la guerra, però per un peculiar sentit de la urbanitat han pensat que ni era el lloc ni el moment, cal respectar-ho, però no ho comparteixo.

La joventut no ha de ser mai d'alçar el muscle, en cap lloc ni davant de ningú. No vull pensar que el nostre jovent només es deixa enlluernar per les triomfalistes, populistes i electoralistes manifestacions d'un regidor de festes que promet concerts de bades un parell de mesos abans d'anar a les urnes. Milers de persones estan sent massacrades per un exèrcit imperialista que busca desesperadament armament químic per poder justificar les matances indiscriminades de xiquets, dones,

famílies senceres. Una bogeria encapçalada per un president elegit democràticament, recolzada per un altre president elegit democràticament, amb l'acompanyament d'un presidentet elegit democràticament i que va fer el ridícul en no convèncer ningú en la seua gira sud-americana. Ara ja no el necessiten. S'han passat l'ONU per l'entrecreix. Visca la democràcia. No hi havia una altra manera de fer fora Sadam? Calien tants de morts? tanta sang? tanta destrucció?

Em penso que el que el cos em demanava era parlar de la puta guerra i l'he mampresa amb els primers que se m'han posat al davant, ho sento, què li hem de fer? jo ja no sóc jove i, a aquestes edats, un ha de dir sempre tan aproximadament com puga el que pensa, les coses que es queden dins acaben podrint-se i podrint-te.

L'ESPIFIADA SETMANAL

No estic d'humor, però encara que vostés no tinguen res a veure, m'agradaria saber per què la Plataforma cívica contra la guerra no fa algun cartell en valencià.

FUTBOL BASE

TEXT: gregorio segarra

REGIONAL CADET

Benihort 5-Almassora 4

Els cadets van patir més del compte per a

retindre els tres punts. I això que amb un 4-2 a falta de vint minuts, els visitants es van quedar amb un menys degut a l'expulsió del porter. Tot i així van remuntar gràcies a dos penatis i sort va tindre el

Benihort de marcar al darrer minut.

REGIONAL INFANTIL

Benihort 4-Almassora 0

Feliçment recuperat el capità Àlex, el infantil va tornar a ser el punt i

apart al municipal. Va jugar amb l'Almassora al gat i el ratolí com i quan va voler. Van poder ser més els gols, però no la satisfacció de veure un bon futbol i als xavals xalant d'allò més.

El PGOU i la regressió de al costa principals arguments de l'assemblea del litoral nord

TEXT: noemiOMS

Més de dos-cents propietaris del litoral nord van assistir divendres a la nit a l'assemblea anual que celebrava l'entitat amb l'objectiu d'informar dels avanços que s'han fet en la zona i dels objectius que l'associació s'ha traçat a curt i llarg termini.

Entre els aspectes que es van abordar es trobava la reunió que van mantenir representants de la plataforma veïnal amb el director general de Costes, Juan Ferrer, en la seu de la Consellera d'Obres Públiques i Urbanisme a València el dijous anterior. Una entrevista on el tema central va ser la necessitat de parar la

regressió de la costa del litoral nord benicarlando. Segons el tresorer de l'entitat, Benjamín Martí, Ferrer els va informar que actualment els tècnics de la conselleria estan elaborant un estudi sobre la dinàmica del litoral entre Vila Real i Borriana, ja que s'està detectant una alarmant pèrdua de sorra del litoral.

Martí assegura que el director general de costes es va comprometre a que només s'haja finalitzat aquest informe, els tècnics de la COPUT treballaran conjuntament amb els de l'Ajuntament en la revisió del PGOU. Així mateix, va anunciar que en un any i mig de temps se signaria un conveni

entre el ministeri de medi ambient, la COPUT, el consistori i l'associació de veïns per a "l'estudi i engegada del passeig marítim pertinent, de les obres de regeneració de la costa i platja i de quant fos necessari realçar".

Per l'altre costat, explicava que Ferrer els havia garantit que la Llei d'Ordenació del Territori (LOT) es quedaria en 100

metres i apuntà la possibilitat que zones consolidades que estan darrere de la línia de costes "pugueren ser requalificades en urbanes". D'altra banda, l'alcalde els ha informat que estan "a punt de finalitzar el plec de condicions que regularà el concert que signarà més tard l'empresa tècnica que haja de desenvolupar-lo".

Teatre de Guàrdia estrena 'La Venganza de Don Mendo'

TEXT: noemiOMS

Teatro de Guardia estrenarà el pròxim 25 d'abril a l'auditori de Benicarló una versió de l'obra de Pedro Muñoz Seca "La venganza de Don

Mendo". Segons el director i autor de l'adaptació, Josi Ganzenmüller, realitzar una adaptació d'acord amb els temps actual no ha resultat fàcil.

En aquest sentit, la nova versió es diferencia de l'altra

quant a la duració de l'obra, el nombre de personatges i la recerca d'un diàleg més coral. Per això s'han reduït els acudits que tenien relació directa amb els fets contemporanis a l'estrena i que actualment han perdut el

sentit que tenien.

D'altra banda, en l'adaptació només hi ha 17 actors quan originalment n'eren 41. Els passis es repetiran el dissabte 26 i el diumenge 27.

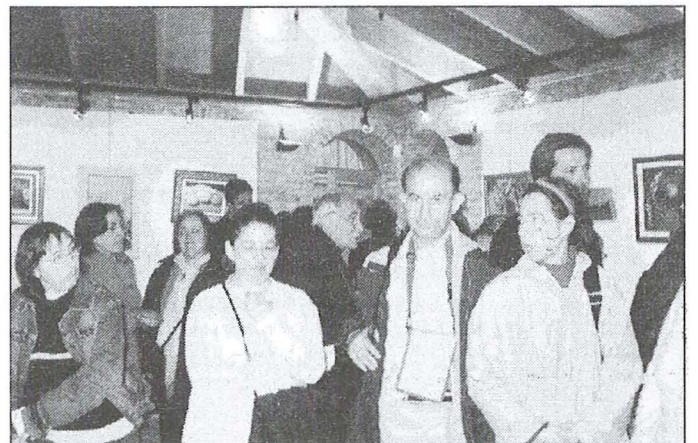
Exposició altruista

TEXT: noemiOMS

Reconèixer la labor de prevenció d'incendis i atenció a l'usuari que està portant a terme el grup de voluntariat AMAY integrat per persones amb discapacitat física i psíquica és l'objectiu de l'exposició que es pot visitar fins el pròxim 20 d'abril al museu arqueològic de Benicarló.

La mostra porta per nom

"units per una obra"; i té per objectiu reconèixer la labor que afan aquests voluntaris, per això, diversos artistes han donat algunes obres, de manera que els fons que es recapten amb la seva venda es destinaran a la compra d'un equipament complet de muntanya que els permetrà realitzar la su tasca adequadament.

380

DES DEL 18 D'AGOST DE 1995

TEXT: noemí oms

FOTO: lluïsa garcia

Desenes de milers de persones, tot un riu de gent, es van manifestar diumenge passat a Barcelona. Les pancartes contra el Pla hidrològic nacional i el transvasament es van passejar pels carrers més cèntrics de la capital catalana. De nou es van escoltar les consignes en contra del Partit Popular, i més en concret del president José Maria Aznar, a la vegada que es recordava l'esquena que durant els últims temps els havia donat l'executiu català en aquesta problemàtica a la gent de les Terres de l'Ebre.

Encapçalant la manifestació el tradicional nus, símbol de la lluita anti-transvasament i tot seguit pancartes que vetllaven per una nova cultura de l'aigua, on es podien veure cares conegudes com les de Carod Rovira, Jordi Portavella, Pascual Maragall i membres de l'executiu aragonès per no esmentar els líders de les plataformes en defensa de l'Ebre territorials. Entre les pancartes es podien veure continues al·lusions a la manifestació de les mil paelles, fins i tot el propi candidat a la Generalitat de Catalunya, lluïa un pannel on li deia a Aznar i a Pujol que les paelles les posava ell.

La marxa que es va iniciar a la plaça universitat va desembocar a la plaça de la Catedral barcelonina, allí l'actor Joel Joan va llegir un parlament cotudent en contra del PHN, on instava les administracions a apostar per un ús racional de l'aigua

Barcelona es convertí de nou en cruïlla de reivindicacions

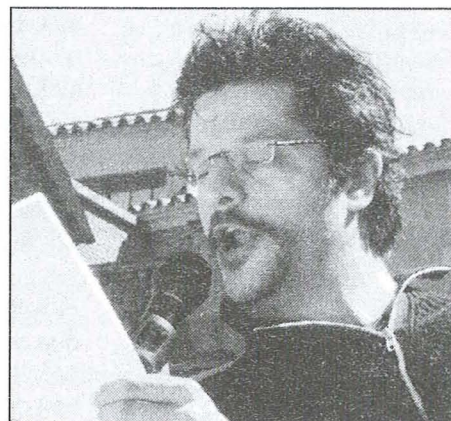
i no per cap transvasament, ja siga de l'Ebre o del Roine. D'altra banda, en l'acte també es va fer ressó d'altres causes com la guerra o el prestigi.

Quant al portaveu de la plataforma en Defensa de l'Ebre, Manolo Tomàs, va dir que l'objectiu de la mobilització era el d'acosnugar que l'executiu català paralizés la interconnexió de xarxes de les conques internes de Catalunya, o el que ells venen a dir el transvasament cap al nord i el canal Xerta Sénia, infraestructura per on passarà l'aigua cap al sud.

Tomàs, no obstant, va aprofitar la concentració davant la catedral per recordar els inconvenients que van patir per poder celebrar la manifestació, ja que vora deu mil aragonesos van haver de quedar-se a Saragossa perquè hi havia una vaga d'autobusos i Renfe es va negar a posar més trens.

Malgrat tot, el discurs més dur el va pronunciar el president de la fundació per una nova cultura de l'aigua, Pedro Arrojo, qui va assegurar que Aznar està boig i és un perill per al món, un argument que no només va justificar amb la problemàtica de l'aigua sino també amb la de la guerra o el "chapapote".

La música del polèmic José Antonio Labordeta i l'escleridora i popular de Quico el Celio van tancar un acte en el que els de Tortosa van tornar a cantar allò de... "*el Ebro nace en Reinosa y pasa por el Pilar y en el sur de Cataluña queremos que lleve al mar...*"

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
 FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
 FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
 ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors
 JOSEP BARRA
 VICENT BORRERO
 NOEMÍ OMS
 RAMON PARÍS,
 GORI
Fotografies
 I JOAN OMS

Carxofa

CARXOFA

Aquesta setmana no hi ha carxofa. Les coses pel món estan massa malament per a que anem donant carxofes.

PANISSOLA

La pasissola per a Marcos Marzal. I que es faça el compte que serà l'última. El regidor continua ignorant que els xiquets i xiquetes de l'escola ja saben el valencià.

Panissola

El Plé aprova el document d'inici de la reclassificació dels llocs de treball de l'Ajuntament

TEXT: noemioms

FOTO: lluisagarcia

L'Ajuntament de Benicarló va donar dimarts llum verda per a la reclassificació dels llocs de treball al consistori. Un punt que van votar tots els grups a favor però en el qual l'oposició va criticar el retard amb el qual es fa.

Segons el portaveu del Bloc Nacionalista Valencià, Francesc Xavier Rodríguez, "no és presentable que s'aprovi aquesta reclasificación després de dotze anys" encara així explicava que havien votat a favor per considerar que la negociació que s'ha portat a terme per part dels sindicats ha donat al final bons resultats.

A pesar de tot, Rodríguez entén que l'acord "ha quedat coix, ja que la reclasificación com a tal no existeix sinó que vindrà a partir d'ara". Per l'altre costat, el regidor de governació de Benicarló, José Antonio Redorat, realitzar la reclassificació dels llocs de treball "ha estat una tasca especialment dura"

que permetrà la corresponent equiparació salarial i de funcions. Redorat va recordar que "anteriorment s'havia intentat portar a terme una negociació i una reclassificació però sempre va acabar de forma infructuosa" ja fos per la falta de temps, o per l'absència de consens. Segons el responsable de governació, es tracta d'un projecte "bàsic" per a l'ajuntament" que "permetrà la modernització del consistori", a més, va recordar que l'organigrama acceptarà modificacions futures ja que entenen que ha de ser un document "viu".

Per l'altre costat, la corporació va aprovar la demolició de dos habitatges del municipi que havien estat denunciats pels veïns per cometre infracció urbanística. Les construccions estan situades en la partida Surrac i en la partida Solaes. A més, es va aprovar la caducitat de les concessions dels llocs en el mercat públic i la recaptació del servei municipal d'aigua.

Presentades "Les normes del 32"

TEXT: noemioms

Les normes del 32, setenta anys després és el nom del llibre que es va presentar divendres passat a IIES Joan Coromines.

L'acte organitzat per Alambor va comptar amb la presència d'un dels seus autors, Vicent Pitarch qui preguntat per l'academia Valenciana de la Llengua, va mostrar-se esperançat que es puga reconduir la situació d'aquesta institució atés que a hores d'ara es més una entitat política que acadèmica. Amb la presentació d'aquest volum es pretén recordar a aquelles persones i entitats que van participar en la materialització d'aquestes normes que es signaren al 1932 a Castelló i que intentaven establir uns valors d'unió de la llengua.

s/ SUSANNA ANGLÉS,
PERA, PERE BAUSA,
ÀS, XAVIER BURRIEL,
S, CARLES LLUCH,
JOSEP V. TAUS i GRE-
O SEGARRA
s/ LLUISA GARCIA
CARLES ADELL

Administració, subscripcions i publicitat/

964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS- 242-95

Imprimeix/ GRÈVOL.

PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

La Via de la Plata

Etapa 14

Casar de Càceres - Cañaveral - Grimaldo

TEXT: tonyofibla

Sortim a tres quarts de sis, tot fosc, però amb lluna. Només sortir del poble, algú fa el que no va poder fer anit i seguim. Anit es va quedar amb les ganes.

Primer el camí és ample i bo, no presenta cap dificultat seguir-lo en la foscor encara que de tant en tant dubtes i busques les fletxes. Només una vegada se'ns ha presentat un problema que hem hagut de solucionar amb les llanternes. Quan el dia ja clarejava m'acomio de Vicent, ell pensa fer mitja etapa per no forçar el genoll. Al poc temps el camí es fa més estret, de vegades es perd, però les fletxes estan clares, en cap moment presenten

dubtes. Passo un mil·liari tombat, i un altre. Un grup de mil·liaris queden a la dreta. És clar que caminem per la calçada. A l'altura d'aquests mil·liaris el sol, en una eixida preciosa, està sobre l'horitzó. Fet un poc de camí més aplego al cortijo Baldío.

Paro una estona i em poso a esmorzar. Quan estic acabant, s'apropa el pastor i ens posem a parlar. Al cap d'uns minuts veig a Vicent que va

venint coixint-coixant. L'espero i li pregunto si ha vist els mil·liaris.

No els ha vist. S'encén en flama. Vol recular.

Com ell no esmorza seguim junts fins al pantà d'Alcàntara. A l'estació del tren ell es desvia cap a l'es-

El desert de Càceres. La calçada és molt dura: plena de pedres, bous, cavalls i poques estepes... algun pastor... i res més. Fa molta calor i vaig administrant l'aigua de la cantimplora, però al final s'acaba.

Al recte de Cañaveral veig

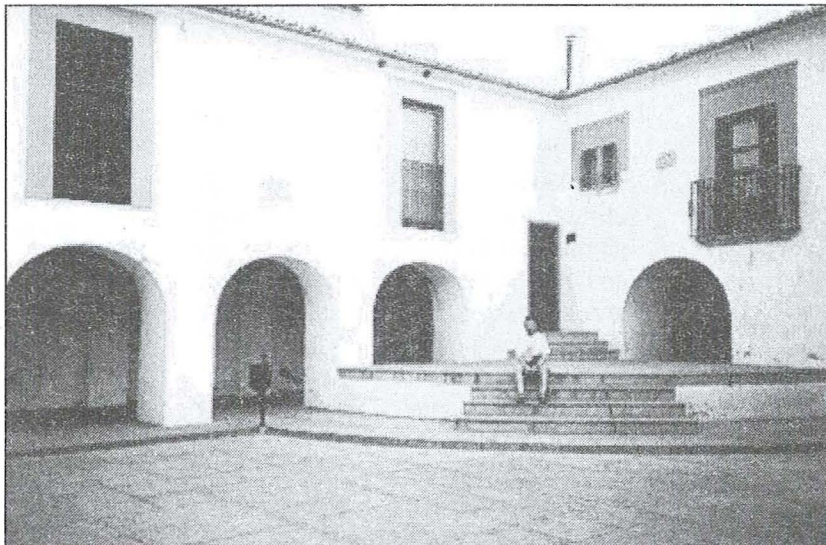
anat bé san Benito.

Parem al hostel - restaurant Málaga: per a no tornar-hi. Ni vam menjar a gust ni vam estar ben atesos.

Per la tarde encara ens queden uns bons postres: hem d'aplegar a Grimaldo, poblet depenent de Cañaveral, on està l'alberg. Damunt Grimaldo no està al camí, per a accedir al poblet hem de recular. Això ho solucionem agarrant la carretera, quan passem el port de los Castaños, deixem el camí marcat i anem directes a Grimaldo. L'alberg està tocant d'un bar que fan menjar per als pelegrins i és qui guarda les claus. Un tracte exquisit i el menjar bé.

A l'alberg trobem dos pelegrins un català i un valencià, aquest últim va molt tocat, té el peus inflats. L'alberg està bé, net, algun llit, algun matalàs, per terra, dutxa i serveis. El bar per menjar, al costat. Res per visitar. Què volem més? Com cal organitzem un sopar tots junts.

Això és una festa. Trobar gent caminant per la Via de la Plata.

querria, intentarà agafar el tren cap a Cañaveral. Jo segueixo fins al restaurant Miraltajo, són 3 Km més. Paro a beure i quan ja anava a marxar veig a Vicent que ve. El tren surt molt passat el migdia, no s'ha volgut esperar. Una parella que hi arriba ens preguntà per alguna cosa, que no els vam poder resoldre però portaran a Vicent fins a Cañaveral. Jo torno a la calçada i segueixo.

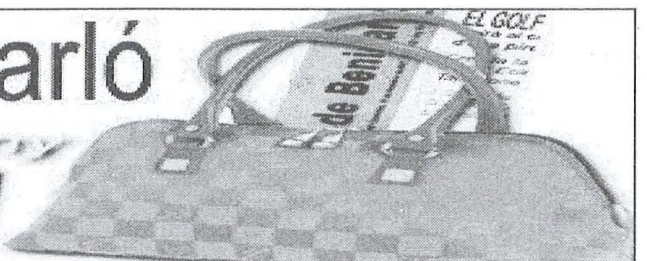
un desviament amb un senyal per indica aquest poble, cosa que m'alegra molt ja que així m'estalvio uns quilòmetres, i el que és millor, no em cal recular.

Als poc minuts passo pel pont de San Benito. Aplego al poble i em refresco a la font del mateix sant. Només entrar al poble veig la fuente de San Benito, m'abeuro, em rento el cap, descanso un poc i torno a beure. Si m'ha

La Veu de Benicarló

un regal per a tot l'any

subscriu-te !!!

LA VIDA PATENTADA (1)

TEXT: **pere bausà**

Una característica de la Biosfera -capa viva del planeta- és la biodiversitat. La definim com la varietat d'espècies d'éssers vius existents. S'han identificat gairebé dos milions d'espècies, però, es pensa que n'hi haurà entre 10 i 30 milions. La biodiversitat és màxima a l'equador i mínima als pols. Les selves tropicals i equatorials són els ecosistemes amb major riquesa d'espècies del planeta.

La comercialització i privatització de la Biosfera s'inicia clarament cap el segle XVI amb l'aparició del capitalisme. Les terres comunals foren privatitzades, els rius i zones dels oceans arrendades i els corredors aeris gestionats privadament. Darrerament, la indústria biotecnològica està trobant un autèntic "or verd" amb la biodiversitat, amb espècies d'éssers vius de les quals extrau substàncies, cèl·lules o gens -trossos de material hereditari. Per explotar la biodiversitat i fer-la rendible, aquestes empreses pretenen posseir en propietat, patentats, els éssers vius, o parts d'ells.

Les cultures aborígens d'arreu del món han conegut i emprat la biodiversitat des de temps immemorials. Els aborígens australians recol·lectaven més de 400 espècies vegetals diferents i certes cultures preagrícoles africanes coneixien més de 1400 espècies. Un estudi etnobotànic sobre l'ètnia cabécar de Costa Rica recol·lectaven més de 250 espècies vegetals amb

diverses finalitats, 97 medicinals, 85 alimentàries, 29 per a la construcció, 16 tèxtils, 15 material d'artesanía, 9 com a combustible, 5 com a pesticides i 5 ictiotòxiques (verins de pesca). Els occidentals ens hem aprofitat i apropiat d'aquestes coneixements de les cultures natives. Cal recordar que les patates, tomà-

ses, línies cel·lulars o gens de caràcters interessants per a formar transgènics. Les troballes són ràpidament patentades i la multinacional queda com a propietària exclusiva. Els nadius no n'obtenen res. Diversos països del tercer món i ONG denominen biopirateria aquest procés d'apropiació dels coneixe-

immensos.

L'arbre neem és un símbol a l'Índia, durant segles se l'ha usat com a font de medicines i combustible, i es planta a tots els pobles d'aquest país. Milions d'indis utilitzen branquetes de neem per a netejar les dents. L'extracte de neem es tan eficaç com els insecticides sintètics -DDT, Malation o dieldrin- però sense els seus efectes nocius envers l'entorn. L'investigador W R Grace aïllà l'ingredient més potent de la llavor de neem i sol·licità i aconseguí la patent dels processos per a la producció d'extracte de llavor. Hi ha el perill que pugui el preu de les llavors i que quedin fora de l'abast dels llauradors indis que l'han plantat lliurement des de fa molts anys.

Les empreses biotecnològiques argumenten que la protecció de les patents és essencial perquè arrisquen recursos financers en les investigacions per a treure al mercat productes útils. Altres que són les ètnies tradicionals les autèntiques descobridores de les propietats de les plantes i que han de rebre una compensació econòmica. Un nombre creixent d'ONG i alguns països del tercer món sostenen que la biodiversitat no hauria d'estar a la venda a cap preu, sinó que hauria de seguir sent un patrimoni comunal obert de les cultures i pobles indígenes que han de continuar administrant-lo per a que les generacions presents i futures puguin emprar-la lliurement.

quets, pebreres, panís..., provenen d'Amèrica. El cautxú és un làtex que s'obté de l'arbre amazònic *Hevea brasiliensis*. Els nadius l'utilitzaven per a fer objectes impermeables com calcer o roba. A finals del segle XIX, un explorador anglès va treure de contraban setanta mil llavors d'*Hevea*. Actualment, el noranta-nou per cent de les plantacions mundials hi són al sud-est asiàtic.

Les multinacionals biotecnològiques -farmacèutiques, agrícoles, químiques...- empen altres "tècniques". Envien investigadors a les zones amb alta biodiversitat perquè estudien els costums i coneixements de les diverses cultures autòctones. Posteriorment, recol·lecten tots els éssers vius que consideren "interessants" i els envien als laboratoris centrals de la multinacional. Poden obtenir substàncies diver-

ments de cultures tradicionals.

Quasi tres quartes parts de tots els fàrmacs basats en plantes que es recepten actualment deriven de la medicina indígena. Per exemple el curare, important anestèsic quirúrgic, deriva d'extractes de plantes usats pels indis amazònics per atordir les seves preses.

Diverses pobles d'Àfrica Oriental utilitzaven una baia per endolcir els seus aliments. Investigadors de la Universitat de Wisconsin aïllaren de la baia una substància anomenada brazzeina, cinc-centes vegades més dolça que el sucre. A diferència de molts endulcorants sintètics, és natural i no es degrada amb la calor. La patentaren i esdevingueren els propietaris. Si el mercat mundial d'edulcorants mou cent mil milions de dòlars anuals, els guanys poden ser

Volen cobrir la pista annexa del pavelló

Podria albergar també alguna pista de mini basket o mini handbol.
El projecte requerirà una inversió de 265.000 euros

TEXT: noemíoms

FOTO: Iluïsa garcia

L'Ajuntament de Benicarló ha aprovat el recobriments de la pista annexa del pavelló poliesportiu de la ciutat. En total, es tapanen 1800 metres quadrats de pista i segons ha avançat el regidor d'esports del consistori, Marcos Marzal, es tracta d'una estructura de set metres d'altura amb xapa galvanitzada que té com objectiu "el poder-se utilitzar també quan es tinga dolenta climatologia".

El recinte tindrà instal·lació elèctrica i tots els serveis necessaris, així mateix podria albergar també alguna pista de mini

basket o mini handbol. El projecte que requerirà una inversió de 265.000 euros, ja té aprovat el plec de condicions, per la qual cosa ja es troba obert el termini perquè presenten ofertes les empreses interessades.

Segons ha confirmat, les obres tindran una durada d'uns dos mesos des que s'adjudique i signe el contracte amb l'empresa. Marzal ha explicat que es tracta de "una obra important per a Benicarló" i ha avançat

que en una segona fase està previst cobrir la nau annexa amb un tipus de lona totalment automatitzada per a protegir en cas de pluja o vent.

El regidor assegura que a pesar dels canvis prevists el recinte podrà seguir acollint els concerts i espectacles que se celebraven fins el moment. Per l'altre costat, encara a l'àrea d'esports aquest dissabte se celebra a la ciutat la festa de l'esport escolar.

La cita comptarà amb moles com ara jocs inflables, curses, partits, xocolatades i premis, ja que es repartiran mil samarretes, diplomes i medalles entre els participants.

TEXT: noemíoms

FOTO: Iluïsa garcia

Oferir assessorament, informació i formació a les entitats que desenvolupen programes de voluntariat és l'objectiu del nou centre del voluntariat que es va inaugurar dilluns passat a Benicarló. Les instal·lacions, que es localitzen en la seu del projecte Accord, pretenen convertir-se en un lloc on aquest tipus d'entitats de tota la comarca puguin reunir-se i disposar de tot tipus de recursos, com per exemple l'informàtic.

Segons la gerent de la fundació del voluntariat i la solidaritat, Esther Fonfría, la fundació va triar Benicarló com a seu del centre del voluntariat perquè "l'Ajuntament sempre s'ha implicat en el foment i el suport del voluntariat social i per la importància del moviment associatiu a Benicarló". Actualment, a Benicarló existeixen un total de 121 associacions, de les quals 41 són entitats que desenvolupen programes de voluntariat.

En aquest sentit, Fonfría va explicar que aquesta proliferació és deguda que cada vegada són més les associacions de veïns i dones que a pesar de tenir un objectiu inicial diferent, havent-los superat, han optat per la realització d'activitats d'atenció a les persones majors i als immigrants.

Inauguren un centre del voluntariat

Extraordinari paper dels nedadors benicarlandos a la Lliga Provincial

TEXT: cnbenicarló

Passat dissabte, 5 d'abril de 2003, els nedadors i nedadores alevins celebraren la sisena prova de la lliga provincial, en aquesta ocasió nedaren a la piscina Provincial de Castelló, mentre que els benjamins ho van fer el diumenge i a la piscina Castalia, també a la Capital.

El dissabte es desplaçaren un total 6 nedadors i 3 nedadores, mentre que diumenge van ser 12 nedadors i 6 nedadores.

Cal destacar el gran paper fet per tots els membres del Club, ja que Eloy Vinaiza va assolir la marca mínima per a acudir al Campionat d'Espanya en la prova de 400 metres lliures. D'altra banda van obtenir el pasaport per als autonòmics: el mateix Eloy Vinaiza en les proves de 400 metres lliures i 200 metres esquena, Raül París en 200 metres esquena, Génis Senen en 100 metres braça així com Cristina Ferrandó i Janina Rodríguez en aquesta mateixa prova en la categoria femenina.

Pel que fa referència a la categoria de benjamins van obtenir la marca mínima, per a participar al trofeu

Sagreras, Campionat d'Espanya ofiçios, en la prova de 100 metres lliures les nedadores Susana del Olmo i Paula Saura.

Els resultats i posicions més destacades per part del nedadors del Club han estat:

ALEVINS:

400 metres lliures
1r Eloy Vinaiza 4' 36" 93
15è Carlos Astor 5' 18" 29
17è Miguel Piñana 5' 21" 68
19è Genís Senen 5' 23" 44
28è Roberto Sanz 5' 50" 87

100 metres braça
9è Genís Sene 1' 28" 82
15è Carlos Astor 1' 32" 99
7a Cristina Ferrando 1' 40" 13
8a Janina Rodríguez 1' 41" 51
14a Martina Gil 1' 49" 65

200 metres esquena
1r Eloy Vinaiza 2' 35" 79
7è Raul París 2' 42" 82
13è Miguel Piñana 2' 52" 68

BENJAMINS

100 metres lliures (nedadors de segon any a la categoria)
2n Carlos Diaz 1' 18" 72
4t Marcos Fuentes 1' 19" 98
7è Josep Navarro 1' 22" 58
9è Marc Foix 1' 24" 26
14è Antonio Àvila 1' 30" 39
16è Ramón Boix 1' 34" 29

100 metres lliures (nedadores de segon any a la categoria)

1a Susana del Olmo 1' 15" 91
2a Paula Saura 1' 16" 85

100 metres lliures (nedadors de primer any a la categoria)

3r Ferran Remolina 1' 17" 72
4t Ruben Constante 1' 17" 80
8è Hector Aja 1' 26" 02
12è Ismael Kobbi 1' 27" 01
17è Agustín Parra 1' 30" 50
24è Lluç Añó 1' 34" 51

100 metres lliures (nedadores de primer any a la categoria)

1a Raquel Fabregat 1' 28" 97
3a Maria Coll 1' 38" 56
4a Meritxell Sospedra 1' 42" 40
9a Montserrat Astor 1' 50" 70

50 metres braça (nedadors de segon any a la categoria)

2n Marcos Fuentes 45" 40
3r Marc Foix 45" 91
9è Ramón Boix 53" 31
10è Carlos Díaz 53" 32
11è Antonio Àvila 53" 37
13è Josep Navarro 54" 04

50 metres braça (nedadores de segon any a la categoria)

1a Susana del Olmo 45" 70
2a Paula Saura 46" 23

50 metres braça (nedadors de primer any a la categoria)

1r Ferran Remolina 43" 11
4t Agustín Parra 47" 06
5è Hector Aja 47" 18
8è Rubén Constante 48" 26
20è Lluç Añó 54" 49

50 metres braça (nedadores de primer any a la categoria)

2a Raquel Fabregat 56" 10
3a Maria Coll 56" 49
11a Meritxell Sospedra 1' 00" 46
12a Montserrat Astor 1' 02" 00

Relleus 4x50 estils masculins

1r CNB "A" 2' 36" 95
6è CNB "B" 2' 58" 79
9è CNB "C" 3' 18" 02
Relleus 4x50 estils femenins
1r CNB "A" 2' 59" 93

FUTBOL SALA

TEXT: povet.com

Partit que s'anticipava molt disputat, però en el qual el Povet.com va imposar la seua superioritat des de l'inici, i així ho va reflectir també el marcador.

En la primera part, l'equip local es va anticipar amb un robatori de baló d'Edmar, que, sol, va batre a Otero. El final d'aquest període arribaria amb el resultat de 3-0 per als benicarlandos.

El joc va estar desocupat molts instants per les nombroses faltes i targetes i els dobles penals van poder decidir el partit.

En aquest aspecte, el Galdar es va trobar amb un Pomer molt segur durant tot

la trobada i insuperable a baló parat. Matemàticament classificat per als play-offs d'ascens, l'objectiu del Povet.com és, en aquests moments, quedar primer en el grup B de la Divisió de Plata.

Povet.com 7 - Galdar 2

CDB

EL BENICARLÓ NO GUANYA PERÒ IL·LUSIONA: CDB, 1 - BENICÀSSIM, 1

TEXT: rodolfo **serrano**
paco **delcastillo**

Quan Xoco, mudat amb tratge i corbata i desprovist del seu inseparable havà, va alçar la vista cap a la graderia després d'haver-se senyat i haver fet una lleu genuflexió al bell mig del terreny de joc, va poder comprovar personalment com la tribuna del municipal de la Carxofa presentava un aspecte prou menys desolador que de costum. És cert, l'aterrament del nou tècnic amb tot el seu carregament d'il·lusions a la nostra malmesa entitat ha fet possible, de moment, que contra el Benicàssim es poguera vore la millor entrada de la temporada. Segur que el nostre resplendent entrenador es va emocionar en sentir els sincers aplaudiments que un important sector de la grada li va dedicar en el moment d'apropar-se a la banqueta.

El personal estava eufòric i no passava pel cap de ningú la possibilitat de guanyar aquest partit. És el que passa, el bac després és més gran.

El Benicarló va presentar una alineació amb força novetats. A la porta retornava Roca (exAndorra, Castelló, Sporting, Espanyol, Manlleu...) després de més de cinc temporades d'inactivitat en partits oficials; la seua presència sota els pals és tota una garantia. A l'eix defensiu tornaven Luis de la Haba i Josemi Gómez, que també feia dies que no jugaven. La resta, els de sempre, Raül, Flos, Cristian, Darío... i els juvenils Burriel, Bueno i

Jonatan. Les coses se'ns van tòrcer des del principi quan al minut deu o dotze Javi Flos se'ns va quedar plegat a l'interior de l'àrea, uns diuen que per un tall de digestió i uns altres que si per una reacció al·lèrgica. Ens vam esglaiar tots pensant que podia passar qualsevol cosa, sortosament i estranya, els seus pares no ocupaven el seu habitual lloc a la llotja i es van estalviar un fort ensurt.

Aquest desagradable contratemps va obligar Xoco a fer entrar Saül i, per tant, a canviar la manera de jugar.

Només va faltar que el primer xut que van fer els forasters, en treure una falta a la frontal de l'àrea, es va colar pel mig de la barrera i va suposar el 0 a 1. Com corrien els de Benicàssim, semblaven internacionals, jugant al primer toc, desmarcant-se amb facilitat, tirant a porta en totes les posicions... El Benicarló es defensava però amb ordre i en cap moment va donar la sensació de perdre els papers. En aqueixes estàvem quan al jove Bueno va ser agredit a la vora de l'àrea i, mentre els defensors discu-

tien si eren galgos o podencos, algú li va passar la pilota a Raül que, tot sol davant el porter castellanenc, va aconseguir amb tota la parsimònia del món marcar l'empat. Va ser aquest un gol d'aqueixos que fan doble alegria, alegria sobretot per la cara d'imbècils que se'ls va quedar a tots els forasters, tan acostumats com estem que això ens passe a nosaltres, suposa un gran alleujament espiritual veure-ho en la pell d'altres. Al cap d'una estoneta Darío es va queixar de la

l'àrbitre el va perseguir immisericordement i a la segona falta que va cometre se'l va carregar. Estic convençut que els àrbitres el coneixen tots i n'hi deu haver que fan apostes a vore qui se'l treu abans de damunt. Xoco, pobre home, va haver de treure el tarro de las essencias i va començar a esdevenir el protagonista del matx des de la banda. Als pocs segons el juvenil Jonatan també es va queixar del mateix lloc que Darío i el va substituir un altre reaparegut, el veterà Franc Martínez. Amb deu homes i tots els imprevistos tàctics hom podia esperar que els castellanencs aconseguiren marcar el gol de la victòria. Res més lluny de la realitat. Les ocasions benicarlandes es van prodigar sense solució de continuïtat i Javi Bueno i especialment el mateix Franc Martínez van comptar amb sengles ocasions que hagueren pogut proporcionar-nos la victòria. Al final, un empat que sabia a poc i una afició que va sortir fotuda però contenta pels mèrits exhibits pel seu equip.

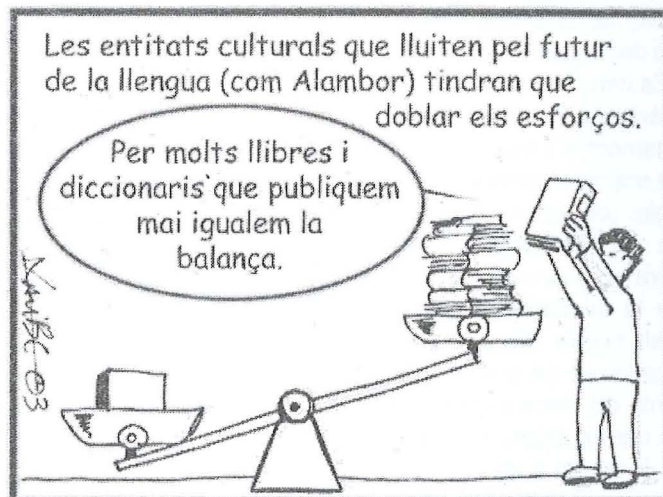
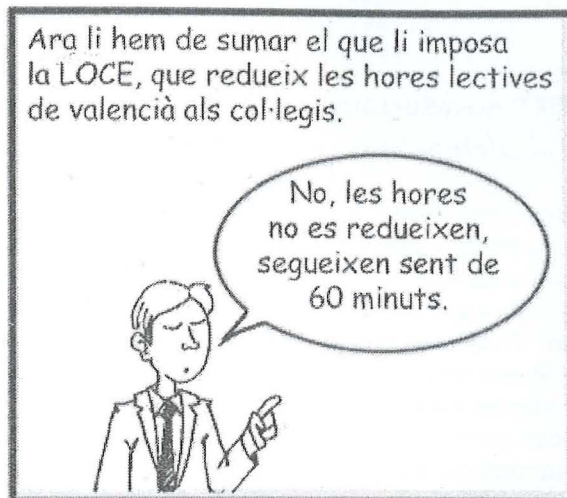
Aquesta propera setmana hi ha tres incorporacions més. Es tracta del veterani Juan Carlos (exBenicarló, Múrcia, San Jorge, Xert...), un tal Jordi que no sé massa bé qui deu ser però que ja havia jugat ací i un davanter centre de Saragossa que m'han contat que ve apadrinat per Garcia San Juan, el jugadors de futbol sala del Povet. Vorem que passa.

cama (jo no ho entenc això dels músculs) i va ser substituït pel voluntariós gaspatxer Franc. L'esquema de Xoco es va tornar a esmicolar.

Només començar la segona part l'àrbitre va expulsar Raül. A vore, Raül no és el millor gra de la tlega, és cert que de vegades protesta, que en massa ocasions discuteix amb els defenses contraris o fins i tot que en alguna ocasió cau al terra d'una manera desproporcionada respecte a l'empenta o traveta rebudes. Ara bé, li puc ben assegurar que en aquest cas

EL CÒMIC

Menys valencià no, per favor

laveudebenicarlo@eresMas.com
E-MAIL DE CONTACTE

